

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUDU SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Dugo Selo, Ul. biskupa Augustina Kažotića 13

Poslovni broj: Pn-125/2025-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, po sutkinji toga suda Nataliji Suvaljko Ljubek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Dragane Trifić, OIB: 83803020718, iz Zagreba, Južna ulica IV. Odvojak 10, zastupana po punomoćniku Blaženki Muslin, odvjetnici iz odvjetničkog društva Muslin i suradnici d.o.o., protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, zastupano po punomoćniku Ivanu Glavašu, odvjetniku iz odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene i zaključene glavne i javne rasprave održane 17. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljica i tužiteljice osobno, a odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 29. travnja 2026.

p r e s u d i o   j e

I. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282 isplatiti tužiteljici Dragani Trifić, OIB: 83803020718, iz Zagreba, Južna ulica IV. Odvojak 10 iznos od 1.615,00 Eur-a s pripadajućom zateznom kamatom koja teče od 12. prosinca 2023. pa do isplate, po stopi koja se do 30. prosinca 2023. određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 2.116,91 Eur-a sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 29. travnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za naknadom parničnog troška preko dosuđenog u točki II. izreke Presude, kao neosnovan.

IV. Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadom parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi u bitnom navodi da je 28. lipnja 2023. u Zagrebu, na križanju Dankovečke i Koledinečke ulice, ozlijeđena kao vozač vozila reg. oznaka ZG 7888-IC u prometnoj nesreći na način da je na prednju stranu vozila kojim je upravljala, naletjelo osobno vozilo reg. znaka ZG 1147-GN uslijed čega je zadobila tjelesne ozljede. Vozilo kojim je skrivljena nezgoda je na dan nesreće bilo osigurano kod tuženika. Da je u navedenoj nezgodi zadobila tjelesne ozljede radi kojih joj je pružena liječnička pomoć. Zbog zadobivenih ozljeda da je trpjela fizičke boli i strah, da je došlo do smanjenja njene opće životne i radne sposobnosti, zbog čega trpi duševne boli, te joj je tijekom liječenja i mirovanja bila potrebna tuđa pomoć i njega. Da se 12. prosinca 2023. u mirnom postupku obratila tuženiku odštetnim zahtjevom, međutim da tuženik nije dostavio prihvatljivu ponudu. Obzirom na navedeno da potražuje naknadu imovinske i neimovinske štete za povredu prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a, pravičnu novčanu naknadu sukladno čl. 1100 st.2. ZOO-a vodeći računa o jačini i trajanju izazvanih fizičkih boli i straha i to po kriteriju fizičkih boli 1.800,00 Eur-a, po kriteriju straha 1.600,00 Eur-a, po kriteriju smanjen životne aktivnosti iznos od 2.500,00 Eur-a, za tuđu pomoć i njegu iznos od 300,00 Eur-a. Da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužiteljici iznos naknade neimovinske i imovinske štete s naslova tuđe pomoći i njege od 1.600,00 Eur-a te iznos do 403,97 Eur-a na ime izgubljene zarade (koje potraživanje nije predmetom u ovom postupku) jer je naknađeno u mirnom postupku tužiteljica potražuje daljnji iznos naknade umanjeno za nesporno plaćeni iznos odnosno iznos od 4.600,00 Eur-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 12. prosinca 2023. pa do isplate

2. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, od 4. travnja 2025., poslovni br: Su-198/2025 (list 32-33 spisa) određena je nadležnost Općinskog suda u Sesvetama za postupanje u ovom predmetu.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom priznaje nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost, dok osporava visinu tuženog zahtjeva. Smatra da je isplaćenim iznosom u cijelosti nadoknadio štetu tužiteljici. Navodi kako medicinska dokumentacija iz 2024. nije u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem budući da tužiteljica u istom nije zadobila ozljedu koljena. Osporava početak tijeka kamata na utuženu naknadu štete. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev preko prekomjernog iznosa.

4. Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužiteljica je podneskom od 9. prosinca 2025. specificirala tužbeni zahtjev na način da potražuje naknadu imovinske i neimovinske štete za povredu prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a, pravičnu novčanu naknadu sukladno čl. 1100 st.2. ZOO-a vodeći računa o jačini i trajanju izazvanih fizičkih boli i straha i to po kriteriju fizičkih boli 900,00 Eur-a, po kriteriju straha 900,00 Eur-a, po kriteriju duševnih boli radi smanjene životne aktivnosti iznos od 1.100,00 Eur-a, za tuđu pomoć i njegu iznos od 315,00 Eur-a. Da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužiteljici iznos naknade neimovinske i imovinske štete s naslova tuđe pomoći i njege od 1.600,00 Eur-a, pa potražuje daljnji iznos od 1.615,00 Eur-a uz zakonkse zatezne kamate tukuće od 12. prosinca 2023. pa do isplate.

5. Tuženik se protivio djelomičnom povlačenju tužbe u iznosu od 2.985,00 Eur-a te ne daje suglasnost za isto.

6. Tijekom postupka sud je proveo dokaz čitanjem materijalne dokumentacije koja prileži spisu: Potvrda MUP-a (list 4-5 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 6 spisa), medicinska dokumentacija (list 7-26 spisa), odštetni zahtjev (list 27-29 spisa), obrazložena ponuda (list 30-31 spisa), zdravstveni karton tužiteljice (list 59-104 spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka medicinske struke Tomislava Trajbara, specijalista kirurga-traumatologa (list 113-115 spisa), saslušana je tužiteljica na ročištu kod ovog suda 17. ožujka 2026. (list 158 spisa).

7. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. dalje: ZPP) sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

8. Predmet spora je naknada štete (neimovinske i imovinske) koju je tužiteljica pretrpjela zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi koja se dogodila 28. lipnja 2023. u Zagrebu, križanje Dankovečke i Koledinečke ulice, a u kojoj je ozlijeđena kao vozač vozila reg. oznaka ZG 7888-IC od vozila kojim je skrivljena nezgoda, a koje je na dan nesreće bilo osigurano kod tuženika.

9. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika za štetu. Nadalje, nije sporno da je tužiteljica tuženiku 12. prosinca 2023. podnijela odštetni zahtjev i da je tuženik tužiteljici s naslova neimovinske štete i tuđe pomoći i njege isplatio iznos od 1.600,00 Eur-a.

10. Sporna je visina štete, odnosno je li isplatom navedenog iznosa tužiteljici u cijelosti nadoknađena pretrpljena šteta. Nadalje, sporan je i početak tijeka zakonske

zatezne kamate. Sporno je i je li ozljeda koljena kod tužiteljice u uzročno-posljedičnoj vezi sa predmetnim događajem.

11. U odnosu na specificiranu tužbu nakon provedenog medicinskog vještačenja koju tuženik smatra djelomičnim povlačenjem tužbe i za koje ne daje svoj pristanak za istaknuti je kako slijedi. Ističe se da po mišljenju ovog suda nije došlo do djelomičnog povlačenja tužbenog zahtjeva, već do specifikacije tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja. Za utvrđenje visine tužbenog zahtjeva u ovom postupku bilo je potrebno provesti medicinsko vještačenje, budući niti sud, a niti stranke na raspoložu dovoljnim stručnim znanjem kojim bi utvrdili visinu nastale štete. Tužiteljica je tek po provedenom vještačenju mogla postaviti tužbeni zahtjev. Tumačenje takvog konačnog postavljanja tužbenog zahtjeva kojeg tužiteljica nije niti mogla postaviti dok nije provedeno vještačenje, kao djelomičnog povlačenja tužbe bi prema mišljenju ovog suda bio pretjerani formalizam i onemogućio bi tužitelju pravo na pristup sudu, koje pravo je zajamčeno čl. 6. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" br. 18/97), kao i čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 58/10 i 5/14). Dakle, strogo gramatičko tumačenje odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a po kojem bi se specifikacija tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja, a kada tužitelj sukladno nalazu mišljenju vještaka potražuje manje od inicijalne vrijednosti koju potražuje tužbom, smatrala djelomičnim povlačenjem tužbe, predstavlja prekomjerni teret za tužitelja koji bi u tom slučaju prije pokretanja parničnog postupka trebao provesti vještačenje o svom trošku radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, a koji nalaz i mišljenje, osim u slučaju pristanka tuženika, ne bi mogao biti korišten kao dokaz u ovom postupku te bi na istu okolnost ponovno u ovom postupku morao snositi trošak vještačenja. Takvo tumačenje predstavlja nepredvidivu primjenu mjerodavnog prava i kao takvo je suprotno ciljevima pravne sigurnosti i poštenog suđenja. Iz navedenih razloga ovaj sud nije cijenio protivljenje tuženika djelomičnom povlačenju tužbe jer po mišljenju ovog suda nije niti došlo do djelomičnog povlačenja tužbe, već je odlučio o tužbenom zahtjevu tužitelja kako je postavljen podneskom od 9. prosinca 2025. kao konačno postavljenom tužbenom zahtjevu. Da je i zakonodavac predvidio takvu mogućnost da tužitelj tijekom postupka može ovisno o rezultatima dokazivanja uskladiti visinu svog tužbenog zahtjeva proizlazi iz odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a koja propisuje da se omjer uspjeha u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

12. Na okolnost nastanka i visine neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege, kao i na okolnost uzročno-posljedične veze između ozljede koljena tužiteljice i predmetnog događaja, provedeno je medicinsko vještačenje po stalom sudskom vještaku Tomislavu Trajbaru specijalistu kirurgu-traumatologu, te je izvršen uvid u medicinsku dokumentaciju, te zdravstveni karton, a vještak je pregledao tužiteljicu.

13. U svom nalazu i mišljenju (list 113-115 spisa) stalni sudski vještak Tomislavu Trajbaru specijalistu kirurgu-traumatologu utvrdio je da je tužiteljica u stradavanju 28. lipnja 2023. zadobila trzajnu ozljedu vratne kralježnice. Da je ista za vrijeme vožnje bila vezana sigurnosnim pojasom te da je istog dana propisno kirurški i RTG obrađena u Hitnoj kirurškoj ambulanti KB Dubrava. Pri kliničkom pregledu nije utvrđeno da je

zadobila potres mozga, žalila se je na glavobolju i zatezanje u vratu. Pri pregledu je vrat bio terminalno ograničeno pokretan zbog zatezanja mišića. Laboratorijski nalazi bili su uredni. Na RTG-u vratne i prsne kralježnice nije opisano koštano ligamentarnih znakova ozljede iste. Ostali nalaz na tijelu bio je uredan. Preporučenu simptomatsku terapiju u ambulanti je odbila. Otpuštena je u kućnu njegu uz preporuku da miruje nosi Schanzov ovratnik 3-5 dana, te analgetika i sedativa. Kontrola kirurga po potrebi, inače kod svog doktora. U Nalazu i mišljenju vještak detaljno navodi sve vršene preglede kod fizijatra, kirurga, ortopeda i neurologa od 3. kolovoza 2023. do 5. ožujka 2025. sa učinjenim pretragama (list 113-114 spisa). Nadalje uvidom u osobni zdravstveni karton od str. 59-104 spisa koji datira od 19. listopada 2010. do 4. rujna 2025., vještak utvrđuje da je tužiteljica 24. rujna 2014. zadobila trzajnu ozljedu vratne kralježnice kao putnik u tramvaju, zbog čega je liječena i obrađivana, podatak o tome da se tužiteljica liječila i obrađivala zbog tegoba od strane slabinske kralježnice te zbog vrtoglavica. Također, vidljiv je podatak i o ovom štetnom događaju kao i o dinamici liječenja posljedica istih, a nakon ovog štetnog događaja nije našao podataka o istim ili sličnim ozljeđivanjima. Također je naša podatak da je tužiteljica 23. srpnja 2024. pregledavana od kućnog doktora zbog tegoba sa lijevom koljenom. Dg./ Loesio genus te da je upućena na pregled traumatologa i ortopeda. Prije tih podataka nije našao podatke da li je imala tegoba sa koljenom. Liječenje posljedica ovog štetnog događaja završeno je oko 20. ožujka 2025. (fizikalna terapija i koljena i vrata). Pri pregledu 26. studenog 2025. žali se na bolove u vratu, slabost lijeve ruke, glavobolje, vrtoglavice, zujanje u ušima, te na bolove u lijevoj nozi. Navodi da joj je postavljena dijagnoza PTSP-a, ima nesanice i troši analgetike. Kliničkim pregledom na vratu vještak je našao sljedeći nalaz. Pri maksimalnoj antefleksiji razmak brada prsna kost iznosi 6 cm, retrofleksija je moguća do 10 st., rotacija u desno i lijevo do 30 st., sve kretnje praćene su sa boli. Gruba motorna snaga šaka je slabija. Lijevo koljeno je stabilno prazno, bezbolno, pri pregledu su testovi za ozljedu meniska negativni. Sukladno navedenom, vještak je mišljenja da je u štetnom događaju od 28. lipnja 2023. tužiteljica zadobila trzajnu ozljedu vratne kralježnice prema QTF klasifikaciji I/II stupnja. Pri tome navodi da je 9 godina prije zadobila istu tjelesnu ozljedu, te da pri ovom štetnom događaju nije došlo do koštano-ligamentarne ozljede vratne kralježnice. Isto tako dokazano je najobjektivnijom mogućom pretragom – NMR-om vratne kralježnice postojanje degenerativnih promjena, a iste sigurno nisu posljedica ovog štetnog događaja nego postoje od ranije. Vještak smatram da je ovaj štetni događaj doveo do pogoršanja od ranije prisutnih tegoba od strane vratne kralježnice zbog postojećih degenerativnih promjena iste te prijašnje ozljede. U odnosu na ozljedu koljena, da je ista dijagnosticirana tek u veljači 2024. dakle, skoro godinu dana iza ovog predmetnog štetnog događaja. Niti medicinski budući da je prošlo toliko vremena od ozljede vrata kada je pregledavana od različitih specijalista i kada je obavljala više ciklusa fizikalne terapije, te obrađivana ista, tj. tegobe od strane koljena se ne spominju. Stoga pogotovo i sa sudsko-medicinskog stajališta vještak je ne može povezati sa ovim štetnim događajem. Između mehanizama nastanka ponovne ozljede i trajnih posljedica postoji direktna uzročno posljedična veza, i one su trajnog karaktera, promjenljivog intenziteta. U svakodnevnom životu tegobe se pojačavaju kod duljeg stajanja, sjedenja za kompjutorom, čitanja, te svakodnevnih dužih i težih kućanskih poslova. Duševne boli zbog smanjenja općih životnih i radnih sposobnosti vještak ocjenjuje sa 3%, te će ona u tom opsegu morati ulagati pojačane napore u svom budućem životu i radu. Primarni strah bio je intenzivan i kratkotrajan. Nakon adaptacije na novonastalo stanje trpjela je sekundarni strah zbog brige za zdravlje i ishod liječenja jakog intenziteta kroz 3 dana,

srednjeg intenziteta kroz 5 dana, te slabijeg intenziteta kroz sljedećih 3 tjedna. Zaostao je kasni strah blažeg intenziteta od vožnje automobila kojeg više ne vozi. Osim toga vještak smatra da se dijagnoza PTSP-a s medicinskog stanovišta ne može prihvatiti samo na impresiji pri jednom pregledu od neurologa. Vještak smatra da je potrebno duže vrijeme psihijatrijskog liječenja uz psihološko testiranje. Fizičke boli jakog intenziteta imala je 3 dana, srednjeg intenziteta 5 dana, a slabijeg intenziteta kroz sljedećih 3 tjedna. Kasniji i sadašnji bolovi ulaze u ocjenu pojačanih napora. Tuđa pomoć u smanjenom opsegu od 3 sata dnevno bila joj je potrebna kroz tri tjedna. Naruženosti nema.

14. Na zaprimljeni Nalaz i mišljenje sudskog vještaka parnične stranke nisu imale primjedbe, a isti ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je jasan, logičan, sukladan medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu, te sačinjen temeljem pravila struke.

15. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka ovaj sud zaključuje da je tužiteljica u predmetnom događaju zadobila trajnu ozljedu vratne kralježnice, kao i da je štetni događaj doveo do pogoršanja od ranije prisutnih tegoba od strane vratne kralježnice te da između mehanizma nastanka ponovne ozljede i trajnih posljedica postoji direktna uzročno-posljedična veza koja je trajnog karaktera, promjenjivog intenziteta. Nadalje, iz nalaza i mišljenja proizlazi da ozljeda koljena kod tužiteljice (medicinska dokumentacija koja se pojavljuje od 2024.) nije u uzročno-posljedičnoj vezi sa predmetnim događajem.

16. Odredbom čl. 1045. st. 1. ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. dalje. ZOO), propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Kako je u postupku nesporno da je osiguranik tuženika u cijelosti odgovoran za nastanak štetnog događaja, te je utvrđeno da je tužiteljica pretrpila ozljedu u tom štetnom događaju, to je na tuženiku bio teret dokaza (pretpostavljena krivnja) da je šteta nastala bez njegove krivnje, a što tuženik nije dokazao.

17. Dakle, u ovom postupku je utvrđeno da je osiguranik tuženika odgovoran za štetu nastalu tužiteljici iz predmetnog štetnog događaja.

18. Temeljem čl. 19. ZOO-a, a u svezi čl. 1100. ZOO-a, tužiteljica ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, kao i imovinsku štetu u vidu tuđe pomoći i njege u skladu sa odredbom čl. 1095 st.1. ZOO-a.

19. Člankom 1100. st. 2. ZOO-a propisano je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećeni ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

20. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka, utvrđeno je da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2. u svezi čl. 1046. ZOO-a). Pritom je uzet u obzir utvrđeni intenzitet

pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha i nastalih trajnih posljedica. Pored toga sud je utvrdio da tužiteljici pripada i pravo na naknadu nenovčane imovinske štete povodom pružene tuđe pomoći u opsegu koji je prema ocjeni vještaka bio potreban s obzirom na pretrpljeno ozljeđivanje u štetnom događaju, sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO-a.

21. Visinu neimovinske štete u ovom predmetu sud je utvrdio imajući u vidu pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto na sjednicama održanim 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., a kojim su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002. godine na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) primjenjuju se u primjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, a za obvezne odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima /05. Međutim, opće poznata je činjenica da je u periodu od posljednje izmjene Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH (lipanj 2020. do danas) značajno porasla stopa inflacije, te da ista sukladno javno dostupnim službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za period od lipnja 2020. do listopada 2025. iznosi čak 32,6%. Vrijednost (kupovna moć) novčanog iznosa pravične novčane naknade koju bi oštećenik za istu ozljedu ostvario "na današnji dan" temeljem spomenuti Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH iz 2020. u ovom je trenutku za više od 32% manja od vrijednosti/kupovne moći tog istog novčanog iznosa naknade štete koju bi tužitelj za tu istu ozljedu ostvario da mu se naknada štete isplatila, primjerice u lipnju 2020. odnosno u trenutku kada je stupila na snagu Odluka Vrhovnog suda RH o povišenju Orijentacijskih kriterija (lipanj 2020.). Samim time, oštećenik za isti iznos novčanih sredstava (broj i vrijednost novčanih jedinica) u ovom trenutku može kupiti trećinu manje dobara i usluga i drugih potrepština nego li što je to oštećenik za isti novčani iznos mogao učiniti/kupiti u trenutku kada je Vrhovni sud RH donio Odluku o povišenju Orijentacijskih kriterija za određivanje visine naknade štete kod povrede prava osobnosti, a kod nekih proizvoda i usluga zasigurno je došlo do porasta cijena i više od 50%, a ponegdje i do 100%. S obzirom na navedeno Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda RH ne mogu biti "puka matematička formula" koja bi se trebala "doslovce", mehanički te na istovjetan način primjenjivati u svim postupcima naknade štete, već je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti i specifičnosti konkretnog slučaja, pa je tako potrebno i osnovano uzeti u obzir i opće poznat i svima u svakodnevnom životu lako prepoznatljiv značajan porast stope inflacije. Navedeno je verificirano i u mnogobrojnoj praksi I-stupanskih i II-stupanskih sudskih odluka.

22. Uzimajući u obzir dob tužiteljice (1968. godište), vrstu tjelesne ozljede, da je predmetni događaj doveo do pogoršanja od ranije prisutnih tegoba od strane vratne kralježnice, težinu tjelesnih ozljeda tužiteljice, pretrpljenih bolova i straha, duševnih boli zbog smanjenja općih životnih i radnih sposobnosti za 3%, da se tužiteljici u svakodnevnom životu tegobe pojačavaju kod duljeg stajanja, sjedenja za kompjutorom, čitanja, te svakodnevnih dužih i težih kućanskih poslova, kao i cilj kojem pravična novčana naknada služi i da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom, te imajući pritom u vidu i pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15.

lipnja 2020. prema kojem su iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade za neimovinsku štetu povećani za 50%, a koje se primjenjuje od dana njegovog prihvaćanja (15. lipnja 2020.), kao i značajan porast stope inflaciju, ovaj sud je mišljenja da tužiteljici temeljem čl. 1100. ZOO-a zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada pravo na pravičnu novčana naknada u ukupnom iznosu od 2.900,00 Eura.

23. Na okolnost nastanka nenovčane imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege, sud je saslušao tužiteljicu koja je u svom iskazu u bitnom navela da se morala preseliti živjeti kod kćeri nakon štetnog događaja jer se nije mogla sama brinuti o svojim osnovnim životnim potrebama, a da joj je ista intenzivno pomagala i vodila brigu o njoj tri mjeseca nakon predmetnog događaja na način da je vodila kod liječnika, da je obavljala sve kućanske poslove, kuhala, da je odlazila kod doktora po terapije, da ju je mazala kremama za ublažavanje boli te da je njegovala. Dakle, tužiteljica je dokazala da joj je njena kći pružala pomoć i njegu, dakle da je ista pružana od ukućana. Sukladno provedenom vještačenju utvrđeno je da je tužiteljici ista bila potrebna ukupno 63 sata (21 dan po tri sata dnevno). Kako tužiteljica ima pravo na tuđu pomoć i njegu i kada joj je pružana besplatno, tužiteljici s te osnove, primjenom čl. 223. ZPP-a, pripada iznos od 315,00 Eura koji iznos bi bio primjeren cijeni sata tuđe pomoći i njege od 5,00 Eura, a koji iznos sud ocjenjuje primjerenim na temeljem odredbe čl. 223. st. 1. ZPP-a.

24. Kako je među strankama nesporno da je po odštetnom zahtjevu tuženik isplatio tužiteljici iznos od 1.600,00 Eur-a, to tužiteljici zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu pripada iznos od 1.615,00 Eur-a.

25. Sukladno čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, pored glavnice duuguje i kamate.

26. Tužiteljici je dosuđena zatezna kamata na iznos od 1.615,00 Eur-a tekuća od 12. prosinca 2023., odnosno od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

27. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14, dalje u tekstu ZOOP) u vezi s čl. 183. st. 2. ZOO-a temeljem koje oštećena osoba ima pravo i na isplatu zatezne kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate jer se od tog dana smatra da je tuženik bio upoznat sa svim elementima štete, dakle i o njenom obujmu (tako i u Zaključcima sa sastanka predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda sa predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova broj SU – IV – 155/16. od 12. travnja 2016.). Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj odluci Rev 373/2022-3 od 29. studenoga 2022. izrazio pravno shvaćanje prema kojem: „shvaćanje nižestupanijskih sudova, kojim se poistovjećuje pojam završenog liječenja s nastankom štete, protivno je pravnom shvaćanju revizijskog suda izraženom u odlukama broj Rev-550/14 od 18. studenoga 2015. i Rev-934/14 od 5. travnja 2017., na koje se i pozvala tužiteljica, a i shvaćanju ovoga suda iznesenom u brojnim odlukama, kao npr. i u odluci broj Rev 1056/2017-3 od 27. travnja 2021., a prema kojim je pri donošenju odluke o tijeku zateznih kamata na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu sud dužan cijiniti odredbu čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 151/05, 36/09, 75/09), kojom je propisano da u slučaju

neizvršenja obveze isplate naknade štete u roku iz st. 1. toga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu iznosa kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva“.

28. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a i sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23 - dalje: Tarifa). Tužiteljici zastupanoj po odvjetniku trebalo je tako priznati parnični trošak sastava odštetnog zahtjeva od 12. prosinca 2023. (Tbr.7.1) u iznosu od 200,00 Eur-a, tužbe od 25. ožujka 2023. (Tbr.7.1.) u iznosu od 200,00 Eur-a, podneska od 16. lipnja 2025. (Tbr.8.1.) u iznosu od 200,00 Eur-a, ročišta od 28. kolovoza 2025. (Tbr.9.1.) u iznosu od 200,00 Eur-a, podneska od 12. rujna 2025. (Tbr.8.4.) u iznosu od 50,00 Eur-a, podneska od 7. studenog 2025. (Tbr.8.4.) u iznosu od 50,00 Eur-a, podneska od 9. prosinca 2025. (Tbr.8.1.) u iznosu od 200,00 Eur-a, podneska od 10. veljače 2025. (Tbr.8.4.) u iznosu od 50,00 Eur-a, ročišta od 16. ožujka 2025. (Tbr.9.1.) u iznosu od 200,00 Eur-a. Dakle ukupno 1.350,00 Eur-a uvećano za PDV 25%, odnosno 1.687,50 Eur-a uvećano za trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 350,00 Eur-a uvećano za sudsku pristojbu tužbe u iznosu od 46,23 Eur-a i sudsku pristojbu presude u iznosu od 33,18 Eur-a dakle sveukupno 2.116,91 Eur. Navedeno uvećano za zatražene zakonske zatezne kamate od dana donošenja odluke pa do isplate u skladu sa odredbom čl. 151.st.3. ZPP-a.

29. Tužiteljici nije priznat više zatraženi trošak sudskih pristojbi jer će ista biti zadužena za sudske pristojbe kako je opisano u prethodnoj točki obrazloženja. Tužiteljici nije priznat zatraženi trošak ročišta radi objave presude, jer ista nije pristupila na navedeno ročište.

30. U skladu sa svim navedenim riješeno je kao u izreci ove Presude.

Dugo Selo, 29. travnja 2026.

Sutkinja
Natalia Suvaljko Ljubek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano

ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude, u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335.ZPP-a).

Dna:

1. Tužiteljici po pun putem OPS uz pristojbu presude
2. Tuženiku putem OPS

Broj zapisa: **9-30887-55e9b**

Kontrolni broj: **03af9-7108e-e1cb1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.